

וְלִזְמַנֵּי אֲתֶמֶר הַהוּא נְהוֹרָא, וְלֹא נְהִיר ולפעמים נגנו אותו האור ולא מאיר וזה מצד הדין שבאור. וְעַל דָּא, אֲתָ דָּא לֹא קִיָּמָא בְּקִיָּמָא תִּדְיָר ועל כן האות הזאת אינה עומדת במעמדה תמיד, כי היא מורה על הדין הדלות והעוני (רמ"ק), וְאֲתָ דָּא אֲתֶרְשִׁים בְּהוּא פִּתְחָא וְאֲתָ ד' זו, נרשמת באותו פתח, כי האור הזה בהתגלמותו אלינו יהיה אות ד'.

הפתח השלישי לצד מערב בחינת המלכות ובו מאירה ורשומה האות נ' משם ארנות

פִּתְחָא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ פִּתְחָא דְקִיָּמָא לְסֵטֶר מְעָרְב

הפתח השלישי הוא הפתח שעומד לצד מערב הרקיע, והוא בחינת המלכות שבו, והיא בחינת ערב ודין, אולם אין הדין שלה תקיף כמו הדין של הגבורה (רמ"ק), וְיָבִיָּה קִיָּמָא אֲתָ חַד, דְּאֲתֶרְשִׁים וְאֲתֶנְהִיר בְּהוּא פִּתְחָא וְבו עומדת אות אחת שרשומה ומאירה באותו פתח. וְדָא אִיהוּ אֲתָ נ' וזאת היא אות נ' המורה על סוכת דוד הנופלת, אלא שהיא נסמכת באות ס' שהיא הת' [ד] (רמ"ק), וְהֵאֵי אֲתָ נְעִיץ בְּנִצְיָנוּ בְּהוּא פִּתְחָא וְזו האות נוצצת בהתנוצצות באותו הפתח כי עצם האור הוא למעלה כנ"ל.

אור הרשב"י

[ד] וכעין זה כתוב בגמרא ברכות (ד:) וז"ל: במערבא מתרצי לה הכי: נפלה ולא תוסיף אמר רבי יוחנן: מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי, לנפול עוד, קום בתולת ישראל. אמר רב נחמן מפני שיש בה מפתן של שונאי ישראל, בר יצחק: אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח דכתיב: נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, הקדש, שנאמר סומך ה' לכל הנפלים.

הלימוד היומני

לע"נ ר' אליהו נענה ז"ל

הפתח הרביעי לצד דרום בחינת חסד ובו נקודה תחתונה קטנה האות י' משם
 ארנות

פְּתַחַּא רְבִיעָאָה, דָּא אִיהוּ פְּתַחַּא דְקַיִמָּא לְסִטְר דְּרוּם
 הפתח הרביעי הוא זה שעומד לצד דרום והוא בחינת החסד שברקיע, וְבִיָּה
קַיִמָּא רְשִׁימוּ דְחָד נְקוּדָה תְּתָאָה זְעִירָא ובו עומדת רשימה של
 נקודה תחתונה קטנה, **דְּאֵתְחִזִּי וְלֹא אֵתְחִזִּי** שנראית ולא נראית מפני קטנותה
 (רמ"ק), **וְדָא אִיהִי אֵת י'** וזו היא אות י', והיה ראוי שתהיה למעלה ראשונה,
 אמנם היא למטה וזה מורה על מיעוט האור, והיינו סוד הושיעה ימינך. וכוס של ברכה היא
 בחינת המלכות ונאחזת בימין כי חסד עומד קשור במלכות תמיד (רמ"ק), **וְאֵלֵין**
אַרְבַּע אֲתוּוֹן לְאַרְבַּע סְטָרִין ואלו ארבע אותיות אדנ"י הם לארבע צדדי
 הרקיע, **נְעִיצִין בְּהַחֵוּא רְקִיעַ, בְּאֵינֹן פְּתַחִין** ומתנוצצות באותו
 רקיע באלו הפתחים כנ"ל.

השלמות שיש במספר עשר

בְּהֵאֵי רְקִיעַ רְשִׁימִין אֲתוּוֹן אַחֲרָנִין (ד"א לד' סְטָרִין) בזה הרקיע
 רשומות אותיות אחרות שאינן אותיות אדנ"י, ואותיות האחרות האלה אחוזות
 בתפארת (רמ"ק), **בְּכַתְרִין עַל רִישֵׁיהוּ** ויש כתרים על ראש כל אות ואות,
 כי כל אות ואות נכתרת על ידי התפארת (רמ"ק). **וְאֵינֹן עֲשָׂרִין וְתִרִין**
אֲתוּוֹן, מִתְעַטְרִין בְּכַתְרִין והן כ"ב אותיות המתעטרות בכתרים. **רְקִיעָא**
דָּא נְטִיל וְסַחָרָא עַל גְּבִי חִיוּוֹן ורקיע זה נוסע כדי לקבל פעם ממידה

הלימוד היומני

לע"נ ר' אליהו נענה ז"ל

זו ופעם ממידה זו, וכן רקיע זה מסתובב על גבי החיות כדי לתת לכל אחת השפע הראוי לה (רמ"ק), **בְּרִשִׁימוֹ דְאֵתוֹן** וסיבוב הרקיע על גבי החיות הוא בסיבת רשימת האותיות לצרפן ליחוד כדלהלן (רמ"ק), **רָזָא דְחֻשְׁבָּן דְיַחְוּדָא** ובאותיות אלו הם סוד חשבון היחוד, וחשבון היחוד הוא מספר י', כי אות י' היא הַשְּׁלֵמָה שבכל האותיות שהיא עשר ושלמות העליון הוא מספר עשר [ה] (רמ"ק), **בְּרִזָּא דְצִרּוּפָא חָדָא**

אור הרשב"י

ואין דבר שבקדושה פחות מעשרה. וזהו שהביא ראייה מן אלקים נצב בעדת אל, כלומר שתמצא שהשם הוא נמצא עם העדה, ועדה היא עשרה כי שם עדה בא על הכלל ואין הוספה על הכלל כי אף אם אתה מוסיף על הכלל אינו יוצא מן הכלל הראשון. ודבר זה נמצא במספר עשרה כי אחר שנים יש להוסיף עליהם למנות שלשה ארבע וכן עד עשרה, אבל בעשרה יש משפט הכלל שאין כאן תוספות וכאשר אתה מוסיף עליו במספר צריך למנות אחד עשר שנים עשר ואין זה תוספות כיון שאתה חוזר למנות אחד ולפיכך אין עדה פחותה מעשרה. ובגמרא (מגילה כ"ג, ב') יליף ליה מקרא דכתיב במרגלים עד מתי לעדה הרעה יצאו יהושע וכלב שלא היו בכלל העדה הרעה ונשארו עשרה, ומורה על זה מספר עשרה שראוי להיות עשרה עדה כמו שהתבאר, ומה שהמספר של עשרה הוא כלל אין כאן מקום להאריך כי יתבאר בסמוך ויתבאר עוד בפרק בעשרה. ואמר שהשכינה הוא עם העדה וזה כמו שהתבאר למעלה, מאחר שאין תוספות על

[ה] ובענין השלמות שיש במספר עשר כתב המהר"ל בפירושו דרך חיים על במשנה באבות (פרק ג משנה ו) שאמרה המשנה: רבי הלפתא איש כפר חנניה אומר עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל. ופירש המהר"ל וז"ל: פירוש המשנה הזאת שאמר עשרה שיושבים ועוסקים בתורה, מספר זה ידוע ומפורסם בכל מקום שנקרא מספר עשרה עדה, ושם עדה נאמר על הכלל שאין כלל ועדה פחותה מעשרה. והדבר נראה מן המספר שהרי כל מספר לא יעלה רק עד עשרה, וכאשר יגיע עד עשרה מתחיל כבראשונה למנות אחד, וכן לעולם אין המספר מגיע יותר מן עשרה כי אחר עשרה חוזר לספור אחד עשרה, ודבר זה יתבאר בפרק בעשרה ובשאר מקומות ואין להאריך בזה, ומכל מקום כיון שעשרה אין עליו תוספות אבל יש תוספות עד עשרה, ולפיכך כל המספרים שעד עשרה הם חסרים. והשם יתברך שהוא השלם, אין שכינתו עם הדבר החסר ומפני כך אין השכינה שורה בפחות מעשרה,

הלימוד היומיומי

לע"נ ר' אליהו נענה ז"ל

בסוד של צרוף אחד **וְאֵינֹן** ואלו האותיות הרומזות ליחוד: **א"ט ב"ח ג"ז ד"ן** שכל אות משלימה את האות השניה למספר עשר, ואלו ארבעת הזוגות הם זכר ונקבה וכל זוג משלים עשרה אורות, כמו השלמת המלכות את ז"א לעשר והשלמתם רמוזה במילת "אחד", כי אותיות 'אח' גי' ט' רמז לתשע ספירות של ז"א ואות ד' דאחד רמז למלכות (הרמוזה באות ד' כי היא דלה ועניה) המשלימה אותו לעשר (רמ"ק), ואותיות אלו על ידם נבנית הנוק' כנודע בכתבי האריז"ל.

האותיות של ארבעה הזוגות מסתובבות באותו רקיע ורשומות בו

אֵלֶיךָ אֶתְּוֹן אלו האותיות של ד' זוגות הא"ט ב"ח **סְחָרְךָ בְּהוּא רְקִיעַ** מסתובבות באותו רקיע, **בְּרָזָא דְאֶתְּוֹן אַחֲרֵינִי**, (דְרִיכִי) **עֲלֵאִין קְדִישִׁין סְתִימִין** והסתובבותן הוא בכח סוד אותיות אחרות עליונות קדושות וסתומות. **וְאֵינֹן אֶתְּוֹן אַחֲרֵינִי** (ס"א עֲלֵאִין) **סְתִימִין**, **סְחָרִין לְהוּא רְקִיעַ** ואלו האותיות האחרות הסתומות, הן מסובבות את אותו הרקיע, **וּכְדִין אֶתְחַזֵּיין אֵלֶיךָ אֶתְּוֹן בְּגִלְגֹּלָא**, **דְהַאי רְקִיעָא** ואז נראות אלו אותיות שלמטה על ידי הגלגול של אותו רקיע **דְאֵינֹן** שאלו האותיות המתראות הן **א"ט ב"ח ג"ז ד"ן**, **וְרְשִׁימִין בְּהַאי רְקִיעָא** והן רשומות בזה הרקיע.

אור הרשב"י

עשרה, מספר זה הוא שלם שאם היה חסר היה אם כן הוא שלם, והוא יתברך שהוא שלם הוא לו השלמה, ואין תוספות והשלמה על מספר זה נמצא עם השלם.

הלימוד היומני

לע"נ ר' אליהו נענה ז"ל